«Περὶ δὲ σφαίρης καὶ κινήσεως ταύτης καὶ ὅλως περὶ τῆς ἐναντίας φύσεως τοῦ πυρὸς οὐδεὶς πω τῶν ἄλλων ἐφθέγξατο πλὴν εἰ μή τι σμικρόν· Δημόκριτος δὲ μέχρι τοῦ καὶ τὰς αἰτίας ἐνίας ἐξειργάσατο περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ πλείω καὶ μεγάλα τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ παραλέλοιπεν, πλὴν ὀλίγα τὰ ἐλάχιστα περὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν ἐπιμνησθείς· τὸ γὰρ πλεῖστον τῆς φύσεως ἐν τούτοις ἐστίν.»

Περὶ ζώων Α. κεφ. Α. σ. 220

«Αἴτιον δὲ τοῦ μὴ ἐφάνη τοῖς ἄλλοις τοῦτο τὸ μέρος τοῦ ζῴου, ὅτι τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ οὗ ἕνεκα τὴν οὐσίαν ἔχει, ἀλλὰ τὸ ὑλικὸν μόνον. Δημόκριτος γοῦν ὀρθῶς, ὡς οἶμαι, ἀναγκαῖόν φησι τὴν φυσικὴν θεωρίαν περὶ ἑκάστου τούτων πραγματεύεσθαι. καὶ διωρίσθαι μὲν τὸ οὗ ἕνεκα τοῦ δὲ ἑτέρου τὸ ἐξ οὗ γίνεται ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πρῶτον κινοῦν καὶ τὴν ὕλην ἄλλην καὶ ἄλλην εἶναι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ λέοντος καὶ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζῴων.»

Περὶ ζώων Α. κεφ. Α. σ. 220

«Περὶ δὲ σφαίρης καὶ κινήσεως ταύτης καὶ ὅλως περὶ τῆς ἐναντίας φύσεως τοῦ πυρὸς οὐδεὶς πω τῶν ἄλλων ἐφθέγξατο πλὴν εἰ μή τι σμικρόν· Δημόκριτος δὲ μέχρι τοῦ καὶ τὰς αἰτίας ἐνίας ἐξειργάσατο περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ πλείω καὶ μεγάλα τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ παραλέλοιπεν, πλὴν ὀλίγα τὰ ἐλάχιστα περὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν ἐπιμνησθείς· τὸ γὰρ πλεῖστον τῆς φύσεως ἐν τούτοις ἐστίν.»

Αριστ. Μετεωρ. Διβ. Β'. Κεφ. VII σ. 591 εκδ. Didot

«Δημόκριτος δὲ καὶ οἱ πλείους τῶν φυσιολόγων ὑδατῶδες εἶναι τὸ πάχος ἐνόμισαν διὰ τὸ ἐξατμίζεσθαι ὕδωρ· ἐξ οὗ συμβαίνει τὰς μὲν θαλάττας ἐλαττοῦσθαι καὶ ξηραίνεσθαι κατὰ μικρὸν διὰ τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναθυμίασιν, καὶ ἀναπληροῦσθαι τὰς ἠπείρους ὑπὸ τῶν ὑετῶν· ἐκ τούτου δὲ γίνεσθαι τὸν κόσμον ὑγρότερον καὶ ἀσθενέστερον.»

Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Β. κεφ. Δ. σ. 330

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

221

«Περὶ δὲ ὁρόων ἡ κατάστασις μετὰ πάντα λεκτέον. . . Ὁρίζ. Μετεωρ.
. . . ἐν δὲ θάμνοισι ἐφαρμηρεῖνα μέχρι δύο νυκτῶν χρόνος ἔσται Διόδ. Β΄. Κεφ. VII
ἢ ὀλίγω πλείων. Βραδύτερον δὲ μᾶλλον ἢ πρότερον ἀναζεύξιος σ. 591 καθ. Didot.
αἰτιωτάτη ἡ θάλασσα ἐστὶν ἢ Δημόκριτος. . .
. . . . . Δημόκριτος δὲ φησιν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ
ἀνέμων ὅταν ἡ τοῦ ἀέρος δίκρουσις ἐξαίφνης ἐκθλίψασα ἀθρόον ὑ-
ετὸν λάβῃ πυκνότητα· πληγὴν γὰρ γινομένην διὰ τὸ κατ-
ενεχθὲν δίκροον ἐκπίπτειν καὶ ἀναπηδᾶν ἐπὶ τὸν ἀέρα, ἀποκαθαίρεσθαι δὲ
ὑπὸ τοῦ πυρὸς καὶ ἀναφέρεσθαι· καὶ ἐπιπολάζειν μὲν τὸ πυρῶδες
διὰ τὴν κουφότητα, ἀθροίζεσθαι δὲ τὸ ὑγρὸν εἰς τὸν τόπον
ἐκεῖνον, ὅθεν ἐξεπήδησεν ἡ πληγή· ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν ἀέρα
ἔσται ἐκ τῶν ὑπερκειμένων τὸ κενούμενον ὑπὸ τοῦ πυρός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

« Αἴθριον δὲ ἔστιν ὅταν ὁ τοῦ ἀέρος τόπος ὃν τὸ ὑγρὸν ἔχῃ Περὶ ζώων
ἴδιον, ἀλλ᾽ ὃ τὸ πῦρ ἔχειν ἐστὶ καὶ τὸ ὁρίσασθαι τὴν οὐσίαν οὐκ ἔστι, χωρὶς Α.
ἀλλ᾽ ἡ μὲν τοῦ Δημοκρίτου πρώτως, ὡς οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι σ. 220
ἐν φυσικῇ θεωρίᾳ ἀλλ᾽ ἐπιφερόμενος ὑπὸ τοῦ προλεχθέντος.
ἐστὶ δωρεάδους δὲ ἕδρα μὲν πυκνότης, ὃ δὲ ὑπῆρχεν ἂν τοῦτο
βούτειος ἦλθε, τοῦτο δὲ ἦν ἡ χρῆσιν ἀρετὴν ἢ ἦν τοῦ-
τοιοῦτον ἀσκήσαν οἱ μικροφυεῖς.